

Streszczenie pracy doktorskiej

Niniejsza rozprawa poświęcona jest zjawisku madryckiej movidy czyli ruchowi kulturowemu, który miał swój początek w hiszpańskiej stolicy pod koniec lat siedemdziesiątych dwudziestego wieku, tuż po śmierci generała Francisco Franco.

Ruch ten był spontaniczną odpowiedzią na koszmar militarnej dyktatury generała Franco, pod jaką znajdowała się Hiszpania w latach 1939-1975. Movida będąc ruchem kontrkulturowym, przeciwstawiła się wartościom hołubionym przez reżim Franco. Zaistniała w kulturze popularnej to znaczy przeniknęła między innymi do muzyki, telewizji, kina i komiksów, czerpiąc inspiracje ze sztuki podziemnej, surrealizmu, dokonań europejskiej i amerykańskiej awangardy oraz popularnej ówczesnie estetyki punk.

Przedmiotem moich badań są wybitne postaci i zjawiska związane z madryckim undergroundem. Interesuje mnie na przykład kino, szczególnie zaś eksperymentalne, krótkometrażowe filmy Ivana Zuluety oraz jego największe, kultowe dzisiaj, dzieło - *Arrebato*. Podobnie, przedmiotem analizy uczyniłam pierwsze filmy Pedro Almodovara oraz jego wczesne próby pisarskie. Obiektem moich badań są także czasopisma, szczególnie magazyny komiksowe i fanzyny, które wpisywały się w estetykę swojego czasu. Analizuję, wreszcie, dwa programy telewizyjne, które zrewolucjonizowały ówczesne myślenie o telewizji: program muzyczny *La edad de oro* oraz audycję kierowaną do najmłodszych widzów *La bola de cristal*.

Niemiernie ważny jest tu również kontekst historyczny, to znaczy obraz hiszpańskiego społeczeństwa na tle demokratycznej transformacji, dzięki której Hiszpania stała się nowoczesnym, europejskim państwem. Omawiam tenże kontekst w kolejnych rozdziałach pracy przy okazji analizy poszczególnych zjawisk związanych z madrycką movidą.

Natalia Gogacz